

Publicerad 2011-02-24 20:25 av Anira

KRACKELERADPÅ VÄG.....Del 4

han hade börjat öppna sej nu
tillät människor i sitt liv
fortfarande lite på avstånd
distans
men han umgicks
lite
han hade fått hjälp
sakta men säkert växer han
lite framåt
lite bakåt
tilliten är inte stor
svårt att lita på
att andra vill honom gott
snabbt tillbaka i skalet
avvaktande
vad ska han göra
blir trött på att ständigt vara på sin vakt
tillitsträning
något han skulle behöva
träna på att lita på
att älska sej själv
inse sitt eget värde
att han är bäst
bäst på att vara honom
ingen annan kan ju vara just honom bättre än han själv
så vad gör man nu
man fortsätter
med hjälp
fram mot den dag när det löser upp sej
alla de hårda knutarna som hanbär på
ständigt på vakt
alltid känna sej jagad
missbrukad

betraktar nu sitt "nya" liv som så sakta börjar ta form
lite närmare sej själv

har arbetat ..tränat hårt nu
på att bli stark
finna tillbaka till sej själv
han har äntligen
börjat känna förväntan över att något bra är på gång
livet framför honom ter sej lite ljusare
en del arbete till krävs det förstås
men det är tur att det fanns livlinor
som han kunde ta tag i
som var stadiga nog för att dra upp honom på land
han väntade på den dag när han äntligen skulle känna
den bultande pirrande kärleken i sitt hjärta
inte långt kvar nu

han är verkligen på väg..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anira med Poeter.se id #36579 innehar upphovsrätten